

Zarzut ten dzieli się na trzy części:

W pierwszej z nich wnosząca odwołanie skupia się na prawidłowym z prawnego punktu widzenia podejściu do wykładni kryterium „właściwego wykorzystania” przy przyznawaniu praw nabytych z tytułu klauzuli 1.10 zobowiązań i wykazuje, że Sąd w swym podejściu do wykładni dopuścił się naruszenia prawa.

W drugiej części wnosząca odwołanie wskazuje, że Sąd również dopuścił się naruszenia prawa zatwierdzając analizę Komisji, zgodnie z którą „właściwe wykorzystanie” oznacza jedynie „brak wykorzystania stanowiącego nadużycie”, zatwierdzając w ten sposób błędnie to, iż Delta nie wykorzystuje 470 korekt czasu na start lub lądowanie.

W trzeciej części wnosząca odwołanie wyjaśnia, jakich naruszeń prawa dopuścił się Sąd w wykładni klauzuli 1.9 zobowiązań, a w szczególności sformułowania „w sposób zgodny ze złożoną ofertą” na podstawie błędnej analizy prawnej formularza RM.

Skarga wniesiona w dniu 5 marca 2021 r. – Parlament Europejski / Komisja Europejska

(Sprawa C-144/21)

(2021/C 163/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: L. Visaggio, C. Ionescu Dima, M. Menegatti, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 i 5, a także art. 2, 3, 4, 5, 7, 9 i 10 decyzji wykonawczej Komisji C(2020) 8797 z dnia 18 grudnia 2020 r. zezwalającej częściowo na określone zastosowania trójtlenku chromu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1907/2006⁽¹⁾ (Chemservice GmbH i in.), w zakresie, w jakim wskazane przepisy tej decyzji przewidują zezwolenia na zastosowania 2, 4 i 5 (oraz zastosowanie 1 w związku ze sporządzaniem mieszanin dla zastosowań 2, 4 i 5) oznaczone sygnaturami od REACH/20/18/0 do REACH/20/18/27;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2020) 8797 z dnia 18 grudnia 2020 r. w całości;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, w ramach którego twierdzi, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem wymogów określonych w art. 60 ust. 4 i 7 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, wobec czego należy stwierdzić jej nieważność w zakresie, w jakim przewiduje ona zezwolenia dla zastosowań 2, 4 i 5 (oraz zastosowania 1 w związku ze sporządzaniem mieszanin dla zastosowań 2, 4 i 5) oznaczone sygnaturami od REACH/20/18/0 do REACH/20/18/27. Tytułem żądania ewentualnego, na wypadek gdyby Trybunał uznał, że zawarte w zaskarżonej decyzji zezwolenia dla zastosowania 6, oznaczone sygnaturami od REACH/20/18/28 do REACH/20/18/34 są na tyle ściśle związane z zezwoleniami dla innych zastosowań, że zezwoleń udzielonych dla zastosowań 2, 4 i 5 (oraz zastosowania 1 w związku ze sporządzaniem mieszanin dla zastosowań 2, 4 i 5) nie da się oddzielić od pozostałej części zaskarżonej decyzji, strona skarżąca utrzymuje, że należy stwierdzić nieważność tej decyzji w całości.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 2006, L 396, s. 1).